

Nr 179

Av fröken **Wetterström**, *angående normgivande bestämmelser om nytryckning av lagar och förordningar, som blivit föremål för väsentliga eller upprepade ändringar.*

Vårt samhälle är rikt på lagar och förordningar, vilka varje år utökas eller kompletteras genom ändringar och tillägg, ägnade att förbättra de ursprungligen fastställda. Så måste det givetvis förhålla sig i ett samhälle, som noggrant vill anpassa sig i takt med utvecklingen. Under rubriken Svensk Författningssamling utges årligen bl. a. de ändringsföreskrifter, som genom beslut av Sveriges riksdag skola lända medborgarna till efterrättelse. Oftast sker detta endast genom nytryckning av den paragraf, resp. det moment, som ändringsbestämmelsen omfattar. Endast i undantagsfall sker nytryckning av lagen eller förordningen i dess helhet, och några normer eller principer för när och i vilken omfattning detta skall ske förekomma icke. Detta medför för tjänstemän och allmänhet, som har att leta sig fram i paragrafernas djungel, ett ofta tidsödande och besvärligt arbete.

Det synes mig, med den erfarenhet jag själv såsom tjänsteman har, angeläget att i ovan berörda avseende normgivande bestämmelser komme till stånd, så utformade att skyldighet för vederbörande departement stipulerades att, då ändringsbeslut fattats, nytryckning av författningen i sin helhet skall ske, antingen efter viss angiven tid eller, oavsett sådan tid ej uppnåtts, då upprepade ändringar förekommit.

Jag är medveten om att mitt förslag, i händelse det komme att realiseras, skulle medföra ökade direkta kostnader för statsverket, men dessa kostnader måste vägas upp mot de indirekta, utan tvivel betydande kostnader, som nu åsamkas stat, kommun och andra genom ett ytterst tidsödande och improduktivt arbete att slå i Svensk Författningssamling. Jag vågar påstå att denna detalj med nytryckning i icke ringa omfattning skulle bidra till den strävan vi alla ha att förenkla och därmed förbilliga administrationen. Samtidigt skulle ökad säkerhet vinnas om författningarnas aktuella innehåll och deras rätta efterlevnad.

Med hänvisning till det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om normgivande bestämmelser att nytryckning av hela författningen måtte ske i sådana fall, då denna gjorts till föremål för väsentliga eller upprepade ändringar.

Stockholm den 24 januari 1958

Karin Wetterström